

[Jørgen Jensen]

råd til at opgive en fagbevægelse, som har egne principielle holdninger og meninger. Er det en styrke, at det er lykkedes at reducere LO-ledelsen til en administrator af den borgerlige politik, det, som hr. Thomas Nielsen siger at socialdemokratiet er blevet reduceret til? Nej, det er en direkte hjælp til de reaktionære kræfter, som socialdemokratiet så mange gange her i debatterne i folketinget siger de vil bekæmpe, og som de ligesom en skueret lægger frem i debatterne herinde.

Regeringen påstår, at de foreslåede lovindgreb betyder en mindre reallønsfremgang, og det må også noteres, at Arbejdsgiverforeningen puster sig op til nogle uhyrlige påstande om, hvor meget det koster, og jeg noterede mig også, at hr. Kjeld Olesen tog det som et udtryk for, at der måtte være balance i tingene, når arbejdsgiverne var så utilfredse. Jeg ser nu mere Arbejdsgiverforeningens udtalelser som en tak for hjælpen til regeringen, en hjælp til dem med at få det til at fremstå, som om de har måttet afgive noget.

Det er jo reelt en minusløsning, det, man vil gennemføre her. Arbejderne skal opgive to portioners dyrtidstillæg. Det vil spare arbejdsgiverne for 4.992 kr. i de to år, overenskomsten skal løbe. Arbejdsgiverne skal heroverfor betale 2½ pct. i feriebetaling. Det bliver for en gennemsnitsarbejder 3.150 kr. for perioden.

Så kommer der ganske vist en lavtlønspulje på 225 mill. kr., og det giver i gennemsnit pr. arbejder ca. 750 kr., og så har jeg endda regnet med god vægt for at gavne regeringen. Det bliver en samlet arbejdsgiverudgift på 3.900 kr. pr. arbejder over for, at man sparer 4.992 kr. Altså et minus på 1.000 kr. pr. arbejder.

Det er det, som ligger i det indgreb, man vil gøre her. Det er da rigtigt, at arbejdsgiverne havde regnet med, at de ikke skulle betale de 4.992 kr., fordi de havde håbet, at regeringen under Anker Jørgensen også ville have forhindret, at de eksisterende overenskomster var trådt i kraft, og at man havde fået de to portioner.

Men det er altså ikke rigtigt, at der er tale om en reallønsfremgang i det, der foreligger her. Det havde for den samlede fagbevægelse været billigere at forlænge de eksisterende overenskomster uændret. Man skal også regne med, at de to portioners dyrtidstillæg, der nu beslæglægges, ikke kommer til udbetaling

efter de to år; de er tabt for stedse. Der vil være grupper, der har styrke til at tage det ind på anden måde, men det er givet, at de, der er dårligst stillet, normallønsområdet, ikke vil have mulighed for det. Så kan man sige, de får de 2½ pct.s dyrtidstillæg, og det skal jeg komme tilbage til.

Det rejser også spørgsmålet om, hvad der vil ske den 1. september med de 6 points, der er i pristallet, som dækker de to portioners dyrtidstillæg. Hvad skal der ske med dem? Hvad skal der ske med pristallet?

Jeg vil her spørge finansministeren, om der er planer om at nulstille dyrtidstillægget; det er det afgørende for os at få at vide på nuværende tidspunkt. Det er også afgørende at få at vide, om regeringen fortsat vil fastholde kravet om et underskud på 6½ mia kr. i 1979, og hvilke midler man vil tage i anvendelse for at opnå det. Kan vi få svar på, hvor meget momsen skal stige i 1979, eller om der kommer andre former for afgifter på arbejderklassen?

Garantibetalingen forhøjes med 1,20 kr., og det siger man er det helt store nummer i indgrebet. Ved sidste overenskomstindgreb var garantibetalingen 29 kr., og hvis man skulle ajourføre den, måtte man vel se noget på prisudviklingen og lønudviklingen i den forløbne periode. Alle folketingsmedlemmer har fået et brev fra Arbejdsgiverforeningen, hvori man peger på, at lønstigningen har været 10 pct. om året. Det er mindre end prisudviklingen. Det understreger, at vi har haft et reallønsfald. Men går vi ud fra de 10 pct. om året, altså 20 pct., skulle garantilønnen ikke stige til 32,60 kr., men skulle op på 35,10 kr. Det er det, som ville være rimeligt ud fra Arbejdsgiverforeningens egne tal i det omtalte brev.

Så gør man meget ud af de 225 mill. kr., men hvor meget er 225 mill. kr. egentlig? Ja, det kan jo regnes ud på mange måder. Nu er det jo kun til det område, som er dækket af overenskomster mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO, men skal det fordeles til 150.000 arbejdere? Ja, det er vel i og for sig de 300.000–400.000 arbejdere inden for LO-området, vi skulle se på, men lad os se på de 225 mill. kr. over for virksomhedsoverskuddene. Nu er det jo ikke alle, der har offentliggjort deres regnskaber for 1978 endnu. Men det har Den danske Bank. Den havde alene et overskud, efter at skatten var betalt,